De Levende Natuur 21 (3):59-59 (1916)

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

Het kleine padje. — Het was op 21 April 1916, toen ik des avonds van een visite terug kwam. Het was ongeveer 10 min. over half 10, toen we op de Roozendaalsche laan, voor het vijvertje, dat langs deze laan ligt, in het licht van een lantaarn, een pad zagen met een klein padje op den rug. Ze gingen naar het licht van de lantaarn, want als we onzen voet voor hen zetten, zoodat ze in de schaduw zaten, sprong de oude met het kleintje op zijn rug naar het licht. Het regende dien avond dat het goot. De pad die het kleintje droeg, was groot en forsch, ja zelfs dik, wat men gewoonlijk noemt, een walgelijke pad. De groote was nog al ruw op zijn rug, net zooals een verdroogde citroen. Kunt u me ook zeggen, als het u belieft, wat dit beteekent, daar ik het nog nooit vroeger gezien heb.

Velp. M. W. TER LINDE.

Zie het antwoord op deze vraag in het vorig nummer van *D. L. N.* RED.

Euphorbia splendens. — Het plantje waarnaar bijgaande teekening door de teekenares Mej. Prins is gemaakt, was een heel bijzonder exemplaar van de fraaie Euphorbia splendens. Het viel op, doordat de vuurroode bloempjes een merkwaardig mooi blauwgrijs hartje hadden, zoodat we op het eerste gezicht dachten een keurige nieuwe verscheidenheid te zien. Bij nadere beschouwing bleek het hartje niet anders te zijn dan ..... een dikke prop schimmel die de meeldraden (eigenlijk de mannelijke bloempjes!) had overwoekerd. Een gewone blauwe penseelschimmel. De plant schijnt er geen bijzondere schade van te ondervinden, de bloempjes blijven even lang open en kleurig als die van de niet aangetaste planten en zijn op 't oog wel zoo mooi.

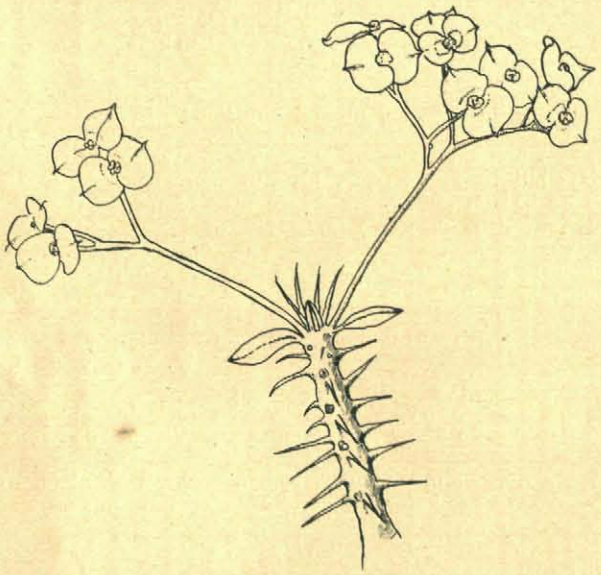

J. Hs.

Een belangrijke vondst. — Van den heer H. Bijlstra te Hoogezand ontvingen wij het hoogst aangename bericht dat in de buurt van Vlachtwedde in Westerwolde gevonden is een vrij groote hoeveelheid van de Zweedsche kornoelje, Cornus suecica. Dit is de tweede vindplaats van deze glaciaalrelict, die eenige jaren geleden gevonden is in de buurt van Vries. Er wordt onderzocht of de groeiplaats geen gevaar loopt. Die bij Vries is voorloopig veilig, maar de groote werkzaamheid door verveners en ontginners aan den dag gelegd, mag voor de Vereeniging tot Behoud van Natuurmonumenten wel een aansporing zijn, om ook eens een oogje te houden op de merkwaardige Flora onzer Noordelijke provincies. JAC. P. TH.

Muscicapa collaris Bechst. — Zondag 30 April om 10 vm. zag ik dit mooie vogeltje gepaard in 't kreupelhout van 't Sanatorium Oranje-Nassau. Zij waren absoluut niet schuw, zoodat ik hen op ± 2 M. afstand eenige minuten kon waarnemen. De witte vlek voor het voorhoofd, de grauwe band om den hals en de helder witte onderborst en hals vielen het meeste op. Ik weet zeker, dat ik deze vogel nimmer in de natuur gezien had, daarom viel dit vogelje mij dadelijk op. Het is mogelijk, dat zij op den doortrek waren, misschien ook niet en zochten zij een nestgelegenheid. Op 7 Mei 1907 zag de Heer Van Pelt Lechner een collaris bij Wageningen; voor zoover mij bekend is, dit vogeltje meer in Zuid-Europa een gewone verschijning. Het komt niet voor in Scandinavië; maar is wel broedende aangetroffen in Schotland.

Wageningen. VAN RHIJN.